

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Idcirco multos lice[n]tiùs peccare, quia putant se ab hominibus non
videri, cùm tamen à Deo videantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

mon: Oculi Domini Altissimi, sunt innumerabilibus partibus sole splen- Eccli. 23.
didiores, qui intuentur omnes vias hominum. Cum statim itaq; velut
ansam apprehendisset vir praeclarus, contra intulit: Si ergo hominum
iudicasti oculos satis esse ad pudore afficiendam animam, & à mala actio-
ne abducendam; Dei oculos, qui omnia intuentur, tam quae clam,
quàm quae aperte fiunt, non multo magis verebimur, & extimescemus,
& à re mala abstinēbimus! qui semper nobiscum habitantem in nobis ex-
citat conscientiam, & ex ea nobis reservat tormenta, quae fines non
accipiunt? Haec suffecerunt non solum ad meretricem persuadendam,
ut abstineret ab improba in eum libidine; sed ut priorum etiam cam-
malorum poeniteret, atq; adferret mutationem totius vitae & sententia.
Statim itaque accedens, & humi procidens, & sacros illius pedes tau-
gens petijt veniam à ratione alienissima cupiditatis, impudicę, & in-
temperantis propensionis. Et ne, cum veram & germanam attulif-
set poenitentiam, à via, quae fert ad salutem, aberraret, eum ducem &
magistrum voluit accipere. Ille autem (quomodo enim cum esset ille E-
phraem, non erat talibus pariturus petitionibus, & ea, quae par erat ad-
moniturus?) ne rursus ambularet, ut cum diuino dicam Hieremia,
post cogitationes cordis sui mali, neq; contemneret, ita ut vias priores
repeteret, praecipit egregie, eamq; in mulierum includit monasterio, quae
virutis curam gerebant: & tandem, cum eam, quae à via recta illum
volebat abducere, ipse à via mala potius conuertisset, iustitia fructum
habuit illam conuersionem.

Vtinam, sicut Ephraem huic Sireni oculos dedit, quibus
Deum videret praesentem, & à fæditate sua reuocaretur, ita & ego
hodie plurimis dare possem; quàm multa, hoc tempore, pecca-
ta impedirem? quàm multas nefarias voluptates euertirem, aut
saltem frænarem, ut, quod Dionysius dixit, Mel istud vix sum-
mo digito, ne dum caua manu gustandum esse arbitrentur?
In sceleribus, Deo contempto, ait S. Chrysostomus, homines formida-
mus: & homine praesente, nemo scortaretur, sed licet maiorem in-
modum libidine flagraret, affectus tamen violentia, pudore homi-
num vinceretur. Cum autem Deus videat; non modo adulteran-
tur, non modo scortantur, verum & alia longè grauiora & ausi sunt,
& audent. Nonne hoc vel solum satis esset, quo calitus innumeris pe-
teremur fulminibus? Hinc omnia orta sunt mala, quòd scilicet in re-
bus turpibus non Deum, sed homines timemus. Quàm multa inho-
nestè fiunt, in locis clandestinis, quæ in foro, aut plateis, aut vllò

XII.

S. Chrysof.
in 1. Cor.
cap. 4. v. 3.

alio oculo præsente, nunquam committerentur? Qui Bacchanalia viuunt, laruas induunt; laruis tecti, tota vrbe discurrent, more Lupercorum, immò insanorum. Noui Medicum etiam penicilli colorisque magistrum, qui iuueni Studiofo, Bacchi festo, insanire cupienti, cum iuberetur colorem in faciem inducere, ut in laruæ vicem pictus non agnosceretur, intincto in merissimam aquam penicillo, pingere coloribus se eum simulauit; cuius tamen totus, haud minus quàm antè, vultus inuariatus agnoscebatur. Ille autem iam tum insanus, non consulto speculo, se coloribus in dæmonem deformatum ratus, tota vrbe, veste peregrina, straminea, & ridicula indutus Mænadis ritu, vagabatur, omnium se exponens cōtemptui & cachinnis. O quàm postea ludus illi acerbis videbatur, quo se se palam stultitiam insaniamque professum rescium, sensitque verè, extrema gaudij luctum occupare! Nunquam sic insanisset, si sciisset se, facie non coloribus oblita, ac mentita, sed nuda & vera nosci.

XIII.

Non insanires, & tu, ô homo, si te agnosci crederes, ac agnoscit te, etiam sub larua, & sub Orci galea, Deus. Cur ergo tactus petulantes, cur gestus impudicos, cur amplexus inhonestos, palam, ostendis? te ipsum Deo ostendis. *Cum à Susanna egressæ essent puella, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tua sumus. Addiderunt & falsò accusandæ minas: ad quas ingenuit Susanna, & ait: Angustia sunt mihi vndiq;: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absq; opere incidere in manus vestras, quàm peccare IN CONSPECTV DOMINI.* Lucretia olim,

Liu. lib. 2.

quamuis Lucretia, in simili certamine constituta, cessit, quia non tam *Conspectum Domini*, quàm Collatini mariti sui est reuerita. O quid non audetur, cum auditur: *Ecce ostia clausa sunt, & nemo nos videt!* Immò est, qui videat. i, quare angulos, sectarotenebras & latebras, in summa & ima domo, sub tecto & in stabulo, in culina & cella, in cubiculo & triclinio: vbiq; est Deus: vbiq; te videt. Quod si volueris considerare, non fines te contaminari. Quin, si vel solùm te esse putes, ibi tuus est Angelus, & quod plus est, ibi tuus est Deus: videt te, etsi tu eum non vides; similis puero, qui cum manu oculos suos tegit, arbitratur se ab alijs non conspici; ita tu, quia in tenebris nihil vides, existimas,

te